

Đề bài:

Hãy viết một bài
văn ngắn giới thiệu
về trường hoặc về
lớp của anh (chị).

Bài làm

Thưa các bạn! Trường phổ thông trung học của chúng tôi mang tên Cầm Bá Thước, nằm ở một vùng núi xa xôi của huyện T.X.

Trường đã được thành lập từ hơn bốn mươi năm trước. Từ lớp học ghép năm mươi học sinh ngày nào, đến nay trường đã có hàng ngàn học sinh trưởng thành, ra đi khắp mọi miền Tổ quốc.

Trường vinh dự được mang tên anh hùng dân tộc Cầm Bá Thước. Đó là người anh hùng dân tộc Thái đã hưởng ứng mạnh mẽ phong trào Cần Vương trong kháng chiến chống Pháp cuối thế kỉ 19. Ông là tấm gương sáng nhất trên quê hương Quê Ngọc – Châu Thường quê tôi. Là một thủ lĩnh phong trào Cần Vương của đồng bào dân tộc thiểu số, ông đã chiến đấu rất anh dũng và hi sinh ngay trên quê hương thân yêu của mình.

Trường tôi nằm trên một quả đồi thấp. Phía trước nhìn ra thị trấn Đồng Mới, phía sau là cánh rừng bạch đàn bốn mùa xanh tươi. Những dãy nhà màu trắng xen giữa những hàng cây xà cừ xanh tươi bốn mươi tuổi quanh năm tỏa bóng mát. Vào những ngày sương mù, nhìn từ xa mái trường như một bản người Thái, người Mường thu nhỏ vậy. Tôi yêu trường tôi, tôi yêu quê tôi như yêu cái bản Thái chỉ vven vven có hai mươi nóc nhà và hơn một trăm người sinh sống, nghèo khổ nhưng luôn yêu đời bằng sức sống mộc mạc và nguyên sơ.

Thầy tôi kể lại, ngày trường mới thành lập vào năm 1965, những thầy cô giáo ở miền xuôi được cử lên đây đã phải băng rừng lội suối cả ngày trời mới tìm thấy lớp học. Lớp học ngày đó phải là những lán trại dựng tạm bằng tranh tre nửa lá. Vì bom giặc Mĩ nên trường đã chuyển hàng chục nơi. Có lúc tưởng chừng không thể nào còn giữ được trường lớp. Thế nhưng, các thầy cô giáo đã vì học sinh thân yêu mà vượt qua tất cả để bám trường bám lớp. Mỗi khi đến chỗ đặt trường mới thầy trò lại cùng chặt gỗ, chặt nửa dựng lại cái cột, cái kèo và thế là thành trường, thành lớp.

Bao nhiêu gian nan rồi cũng được bù đắp. Khóa học sinh đầu tiên ra trường, chủ yếu là con em dân tộc thiểu số. Trong số đó có người được đi học đại học trong nước và đi du học ở Liên Xô (cũ). Những thế hệ cha anh ấy bây giờ là thầy cô giáo của chúng tôi, là những cán bộ, kỹ sư, bác sĩ, có người là thạc sĩ, tiến sĩ của các ngành khoa học. Chúng tôi đã được gặp mặt những con người ấy trong ngày kỉ niệm bốn mươi năm thành lập trường.

Trường tôi bây giờ không như ngày xưa nữa, đẹp và khang trang lắm. Những dãy nhà cấp bốn đã được thay bằng những dãy nhà cao tầng với những tiện nghi hiện đại, có bàn ghế đẹp, có điện thắp sáng, mưa gió bão lụt không còn lo sơ tán nữa. Học trò ngày một đông hơn, có rất nhiều bạn đã làm rạng danh cho trường bằng sự cần cù, thông minh và sáng tạo của mình trong học tập, có rất nhiều học sinh đạt giải cao trong các kì thi học sinh giỏi cấp tỉnh và quốc gia. Tiếng tăm của trường đã vượt qua sông Chu,

qua đời Trịnh Vạn đến với bạn bè trong cả nước. Vừa qua, một niềm vui lớn nữa đã đến với thầy trò trường chúng tôi, đó là trường được Chủ tịch nước tặng Huân chương lao động hạng ba và được công nhận là trường chuẩn Quốc gia.

Chúng tôi luôn tự hào khi nhắc đến ngôi trường thân yêu mà mình đang học tập và chúng tôi luôn tự ý thức được rằng phải học tập rèn luyện tốt hơn nữa để xứng đáng với bao thế hệ thầy cô giáo cũng như các thế hệ học sinh đi trước đã vun đắp cho mái trường này.

Nếu có dịp, mời bạn hãy đến với trường của chúng tôi.